

- прийняття закону про національну валюту та грошовий обіг і відповідальність НБУ за діяльність в рамках такого закону;
- самостійність українських економічної та монетарної політики.
- відновлення надійної і захищеної системи кредитування як передумови для існування фінансових установ;
- прозоре рефінансування конкурентоспроможних банківських структур з національним капіталом.

Починати потрібно з власності. Зміна влади не повинна викликати у власників невпевненість у збереженні власного бізнесу. Через таку невирішену проблему власності не можуть виробитись конструктивні взаємодії між банками та суб'єктами господарювання.

В економічній політиці уряду головними стратегічними завданнями повинна стати зміна структури економіки, яка відповідала б потребам українського суспільства та наявним у країні ресурсам.

Створення зазначених умов має призвести до оновлення і розвитку банківської системи, відродити довіру до неї з боку підприємців і населення та загалом створити простір для безпечного функціонування національної економіки.

Література.

1. Барановський, О.І. Банківська безпека: проблема виміру / О. І. Барановський // Економіка і прогнозування. – 2011. – № 1. - С. 7-26.
2. Зубок, М. Організаційно-правові основи безпеки банківської діяльності в Україні / М. Зубок, Л. Ніколаєва. - К. : Істина, 2009. – С. 55-58.
3. Сугоняко, О. НБУ перетворився на джерело фінансових ризиків / Олександр Сугоняко // Український Тиждень. – 2015. – № 40 (412). – 9-15.10.2015. – С. 10-12.

КРАУДФАНДІНГ ЯК НОВА ФОРМА ПАЙОВОГО ІНВЕСТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ СТАРТ-АПІВ

Залізна Л. В., студент

*Науковий керівник: Литвин І. В., к.е.н., доцент
Національний університет «Львівська політехніка»*

Процеси фінансування інноваційної діяльності вітчизняних підприємств супроводжуються рядом перешкод, серед яких варто виділити проблему пошуку та вибору джерел інвестиційних ресурсів, неефективність існуючих механізмів накопичення капіталовкладень для подальшого інвестування та схем повернення інвестицій. Ці та інші проблеми інноваційної діяльності зумовлюють необхідність пошуку нових, дієвих форм фінансової підтримки стартапів, серед яких останнім часом набуває поширення краудфандінг. Актуальність застосування краудфандінгу в національній фінансово-інвестиційній системі обумовлена об'єктивним ускладненням і подорожчанням процесів залучення коштів в національну економіку. В умовах глобалізації

сучасні фінансові технології повинні викликати глибокі перетворення у всій фінансово-інвестиційній системі, забезпечити раціональність та ефективність залучення та використання коштів [1].

Огляд літературних джерел [1-3], зокрема роботи професора Орданіні, дав можливість зробити висновок, що краудфандінг (від англ. crowdfunding: crowd – натовп, funding – фінансування) - це нова форма колективної співпраці, яка полягає у об'єднанні грошових коштів або інших ресурсів разом, використовуючи зазвичай Інтернет-технології, для фінансування нових організацій, інноваційних підприємств або реалізації проектів.

Немає чітко визначеного часу появи та першого автора, хто ввів термін «краудфандінг». Більшість науковців вважають, що першим вжив це поняття Енді Уайт, засновник професійної спілки фрілансерів The Professional Contractors Group. У 1999 році він використав аналогічний краудфандінгу метод, щоб зібрати стартовий капітал для створення та розвитку організації. На початкових етапах становлення та розвитку краудфандінг характеризувався вузькою галузевою спрямованістю (художня література, мистецтво, ІТ галузь), але сьогодні він не має галузевих обмежень. За допомогою краудфандінгу можна фінансувати старт-апи різної галузевої належності, в тому числі для підтримки футбольних клубів та інших сфер спортивної і мистецької спрямованості.

Краудфандінг - відносно новий інструмент інвестування, який дозволяє залучати кошти значної кількості інвесторів через Інтернет-портал. Користувач розміщує інформацію про свій проект, який потребує фінансування, і пропонує його на загальний розгляд. Краудфандінг як вид інвестування можна застосовувати для підтримки як комерційних, так і некомерційних неприбуткових проектів (соціальних, політичних тощо). Основними формами краудфандінгу є пожертвування або інвестування коштів у вигляді акціонерного краудфандінгу старт-апів [2].

Вивчення літератури дало можливість сформулювати основні принципи краудфандінгу: комерційна новизна та інноваційність ідеї проекту, що потребує фінансування; прозорість процедури збору коштів на всіх етапах інвестування; максимальна зручність і доступність процедури збору коштів через внески людей тощо.

Для краудфандінгу характерне зменшення ролі посередників, старт-апи можуть отримати фінансування без участі банків, венчурних капіталістів або бірж. Процес інвестування стає набагато простішим, прозорішим і демократичнішим. Варто зазначити, що традиційні посередники відносяться до краудфандінгу з деякою обережністю, тому що бачать в ньому потенційну загрозу. Однак, і для них краудфандінг має свої переваги, оскільки за його допомогою можна відстежувати інформацію про цікаві інноваційні проекти, тенденції інвестування, попит на інноваційні продукти та використовувати її для інвестування старт-апів традиційними способами.

Відомими краудфандінговими платформами у світі є: американські Kickstarter, LendingClub.com, Prosper.com; німецька betterplace.org; австрійська respekt.net та багато інших. Першою створеною краудфандінговою платформою в Україні є BigggIdea.

Краудфандінг має значний потенціал стати найбільш привабливою формою фінансування інноваційних підприємств на ранніх стадіях розвитку. Таке залучення коштів є прозорим та ефективним механізмом підтримки стратегій, оскільки має низку переваг і є зручним інструментом для розвитку фінансово-інвестиційної системи країни.

Література.

1. Огородник В.О. Краудфандінг як інноваційний інструмент модернізації національної фінансово-інвестиційної системи // В.О. Огородник // Науковий вісник Ужгородського університету. - 2014.
2. Фоменко А.О. Сучасні умови розвитку краудфандингу в Україні / А.О. Фоменко // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. - 2013. - № 3 (23).
3. Ordanini A. Crowd funding: customers as investors. The Wall Street Journal. – 2009.- 23 March.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ШКІРЯНОЇ ПІДГАЛУЗИ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В УКРАЇНІ

Зінчук О. М., студент

Науковий керівник: Мавріна А. О., к.е.н., доцент

Національний університет “Львівська політехніка”

Як відомо, успішний розвиток виробництва товарів народного споживання багато чому визначається станом шкіряної галузі легкої промисловості. Це пов'язано з тим, що натуральна шкіра залишається основною сировинною базою для виробництва взуття та галантерейних виробів [1].

Незважаючи на досить велику кількість наукових робіт, присвячених вивченню проблем сучасного становища та перспектив розвитку галузі легкої промисловості, зокрема, що стосуються виробництва шкіри, слід відзначити, що запропоновані методи та шляхи реалізації проблем розвитку шкіряного виробництва все ж залишаються відкритими, тому що немає достатньо чітко сформованих, конкретизованих принципів та стратегій для виходу підприємств з кризового стану, що робить цю тематику та проблему дослідження актуальною для більш глибокого вивчення та розкриття існуючих та прихованих проблем у галузі легкої промисловості України [2].

Теперішній фінансовий стан багатьох підприємств галузі легкої промисловості досить складний, доказом цього є аналіз статистичних даних, на основі яких можна простежити тенденції розвитку діяльності підприємств протягом останніх 5 років. У легкій промисловості та її підгалузях протягом останніх років відзначається тенденція спаду виробництва. Аналіз показників показує, що найбільший спад рівня виробництва шкіряної галузі спостерігається у 2013-2014 рр., що обумовлено нестабільними політичною та економічною ситуаціями в Україні [3]. Щодо виробництва шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів у динаміці, то слід зазначити, що в 2014 році